

tussen haakjes

**inspiratie om mee
sociale beweging te maken
2010/2 ■■■■■■**

Woord vooraf

In 2010 - 2011 staat de bestrijding van de armoede centraal

Het is de voorbije decennia dikwijls zo geweest: als de Christelijke Arbeidersbeweging zijn tanden ergens inzette, bewogen de grotere massale radaren van de samenleving en werd het schijnbaar onmogelijke gerealiseerd.

Ook nu willen we een probleem zo veel mogelijk uit de weg ruimen: de armoede, die in de stad zo drukkend aanwezig is.

In het spoor van Welzijnszorg komt de CAB op voor meer waardigheid, voor werk, voor een tegenkracht, die de onrechtvaardigheden en ongelijke verdeling aanklaagt en die mensen in kansarmoede terug perspectief geeft.

We hopen dat de teksten van 'Tussen Haakjes' daarbij inspiratie en vernieuwde energie kan mee geven!

Bedankt aan CM Sint-Michielsbond voor het drukwerk!

ACW- Pastores

Steeds tot uw dienst m.b.t. vragen en initiatieven
rond inspiratie

Guido Vanfraechem

guido.vanfraechem@acw.be 02/557 87 71 en

Pol Arnauts

pol.arnauts@compaqnet.be 02/557 87 72

Pletinckxstraat 19, 1000 Brussel

Samen zijn doet ons deugd

- eens lekker eten
- een goed gesprek
- met een stevige groep rond tafel zitten
- plannen kunnen verwezenlijken
- doorgeven van spirit en enthousiasme
- op talentenjacht gaan
- aan een goede sfeer in de wijk werken
- als meest complete organisatie: met een breed en open programma
- een engagement aangaan
- enthousiast zijn om een geslaagde activiteit
- je eens kunnen uitleven in de sport en in de vriendschap

Geef ons genoeg inzicht
om een degelijk jaarprogramma op te maken,
geef ons voldoende vriendschap
om zoveel mogelijk mensen te betrekken.

Geef ons genoeg betrokkenheid
om aan te sluiten bij de leefwereld van onze leden.
Geef ons volharding om het opgemaakte programma uit te voeren.

Geef ons genoeg lef(fe) om eens iets nieuws uit te proberen.
Geef ons de nodige humor en creativiteit om jong over te komen.

Geef ons moed als het in de afdeling minder goed gaat.
Geef ons energie om toch verder mensen samen te brengen.

Geef ons het geloof om diepere waarden in te bouwen.
Geef dat we zelf plezier vinden in het nieuwe werkjaar.

Geef dat we zo onze afdeling de nodige dynamiek kunnen meegeven
Geef dat we op die manier ons steentje bijdragen
voor een betere samenleving.

Vuur ons aan in onze waarden.
Vuur ons aan in onze woorden.

Vuur ons aan in onze kwetsbaarheid.
Vuur ons aan in onze weerbaarheid.

Vuur ons aan in onze vriendschappen.
Vuur ons aan in beweging maken!

**Samengesteld
op de startdag KWB 2010**

Schenk ons bij een nieuw werkjaar

God,

Schenk ons de dauw op de vermoeidheid
de troost voor diegenen die berusten
de glorie van het volharden

Schenk ons de inspanning van het begrijpen
de hand voor de vertwijfelden
de verbondenheid na het alleen zijn

God,

Schenk ons het voortgaan naar de belofte
de bemoediging voor degenen die willen opgeven
de kracht van het weer opstaan

Schenk ons het vuur in de verdorring
het ombuigen van de weerbarstigen
de keelklank tegen de grootspraak

God,

Schenk ons het houvast van het grote vertrouwen
de weg van de ontwapenden
het geduldig en gestaag 'geluk-ken'

Vrij naar Herman Verbeek

jpv

Gesprek: Heb je een speciale wens voor de afdeling,
bij het begin van het werkjaar?

**De ander - bij 4 oktober, feestdag Franciscus,
Mc. 10,2-16**

De ander ontvangen.
De ander niet wegsturen.

De ander dragen in zijn zwakte.
De ander niet veroordelen.

De ander huisvesten.
De ander niet thuisloos maken.

Zo klinkt ons huiswerk vandaag:
de ander helen, de ander niet breken.
Ga dan en leef zo.

De ander koesteren als een geschenk.
De ander benoemen als een godsgeschenk.
Dankbaar zijn en een loflied zingen
om de ander,
om familie en vrienden,
om de beweging van geëngageerde mensen,
om heel de schepping.

Ga dan vooruit en
zegen de ander met deze woorden en gebaren:

Jij bent anders dan ik ben,
maar je mag er zijn zoals jij bent,
zo is het goed,
zo is het mooier.

jpv

Gesprek: aan wie moet ik denken,
als we het hebben over 'de ander'?

Allerheiligen en Allerzielen

De herfst is de voorbode.
Bomen die loslaten.
Bladeren die op aarde vallen.
Een mens is eindig.
Een mens moet leren leven met afscheid.

Chrysanten
wijzen ons de weg naar het kerkhof.
De graven zijn stenen die aanspreken.
Morgen zijn wij het die tot de aarde keren.

Ach nee, het stemt niet droevig.
De dood scheidt ruimte voor intensiteit.
We kunnen nu kiezen voor het wezenlijke.
We moeten intens bij elkaar zijn
om elkaar morgen te kunnen loslaten.

En al die heiligen?
Waren het geen gewone stervelingen?
Mensen die de weg konden gaan van de graankorrel.
Oor en oog hebben voor anderen,
Eerst en vooral bezig zijn met zorg
voor de naaste dichtbij en veraf.

Allerheiligen en Allerzielen?
Het is leven voor de liefde en de gerechtigheid.
Echte waarden blijven bestaan over de dood heen.

De herfst is in schoonheid eeuwig.
Een chrysant pronkt niet maar heelt.
Liefde neemt geen afscheid.
Het is nu tijd voor Allerheiligen en Allerzielen.

jpv

Advent

Advent, een tijd van uitzien naar
gezellige straten,
cadeautjes en glitterpakjes
onder de kerstboom,
nieuwsgierigheid om de inhoud ervan,
verlangend uitkijken.

Vandaag
zien een pak mensen uit naar...
rechtvaardig betaalde arbeid,
een stukje waardering en respect,
alleen nog maar wat aandacht,
en een beetje begrip.
Er willen bijhoren.

Doe ons uitzien naar,
- en behoed ons van berusting
en onverschilligheid -
een vernieuwde wereld
waar iedereen
met eigen mogelijkheden en kunnen
en op eigen ritme mag meedoen.
Doe ons samenwerken
beter dan ons tegen elkaar op te werken.
Vuur ons aan met die oude Droom.

Uit: campagne WZZ '94, het kan ook anders ... werken

Gesprek:

- betekent de Advent iets in mijn gezin?
- kunnen we een initiatief nemen als afdeling? (soep op de stoep, contact met een Welzijnsschakel, bezoek aan een project?,...)

Schuldbelijdenis

Soms wint onverschilligheid het van inzet,
soms is er moedeloosheid in plaats van idealisme,
soms wint de wanhoop het van geloof.
Heer ontferm U.

Levenslange ruzie of toch de eerste stap zetten?
Geldgewin of toch het plezier vinden van te kunnen delen?
Aan de wal commentaar geven of toch mee sturen?
Christus ontferm U.

Kinderen en jongeren vinden niet altijd de plaats die hen
toekomt in deze jachtige samenleving.
Onrust en haast overweldigt hen soms.
Een onzekere toekomst doorkruist hun levensdromen.
Heer ontferm U.

Voorbeden voor de CAB

Laten wij danken en bidden voor vakbondsmensen in de hele
wereld en hier bij ons, dat zij blijven werken aan sociale
zekerheid, aan goede contracten met bedrijven en overheid,
dat zij erin slagen wereldwijd georganiseerd te raken.

Laten wij danken en bidden voor de mutualiteiten
en voor alle zorgers die rond de zieken staan,
dat zij niet ophouden te kiezen en te vechten
voor een goed bestaan voor elke mens die zij omarmen.

Laten wij danken en bidden voor wie zich het lot
van bejaarden aantrekken,
dat zij blijven opkomen voor een menswaardig
en respectvol bestaan voor ieder persoon.

Laten wij danken en bidden voor de mensen
die in verenigingen mensen samen brengen:
dat zij mensen blijven verbinden;
dat zij mensen bewust maken en sterk maken,
zodat zij geen gewillige slachtoffers meer zijn,
maar bewuste en verantwoordelijke burgers.

Laten wij danken en bidden voor de jongeren.
Dat zij ons blikveld helpen verruimen.
Dat zij de toekomst nu al open maken: een aarde waar ook
morgen kansen zijn voor de nieuwe generaties.

Laten wij danken en bidden voor mensen in politiek:
dat zij zich niet laten corrumperen door
economische machten die hen willen binden;
dat zij verantwoordelijkheid opnemen voor het geluk van
iedereen: stabiliteit, verbeterde levensstandaard,
sociale betrokkenheid voor iedereen.

Laten wij danken en bidden voor alle gelovigen:
dat zij blijven spreken met God,
dat zij de nodige afstand nemen en zich vrij maken
dat zij onwaarden blijven herkennen.

Laten wij ook danken en bidden voor ons eigen leven:
dat moedeloosheid ons niet overvalt, dat wij blijven doen wat
we kunnen, vrij door ons geloof, ons engagement,
optimist door onze hoop met Christus die ons voorgaat.

Voorbeden

Voor de momenten waarop ons geduld en verdraagzaamheid op de proef worden gesteld LOB.

Voor groepen van bruisende mensen, voor groene energie, voor buurten van gastvrijheid en, voor jonge mensen: dat ze het plezier van vriendschap mogen ondervinden. Opdat we zouden weten dat je samen verder geraakt dan alleen, opdat we zouden ondervinden dat de kracht van de groep verhindert dat we bange mensen worden. LOB

Voor de overleden leden, speciaal voor Wij blijven hun dromen en idealen voor een betere samenleving gedenken. Dat zij ons verder mogen inspireren en motiveren om leven in onze gemeente mogelijk te maken. LOB

Gebed voor een gemeenschap

Vader, Gij zijt het
die ons met vele vrienden
aan elkaar geweven hebt.
Uw geest is het die ons
om elkaar bekommerd maakt.

Beziel ons telkens weer
opdat wij elkaar zouden dragen in lief en leed,
in ziekte en gezondheid.
Maak ons luisterend en ontvankelijk
opdat we bij elkaar kunnen thuiskomen
zoals we zijn.
Maak ons weer dierbaar voor elkaar
delend met mensen in nood
dichtbij en ver over zee.

Ik leg voor U neer:
De zorgen van mijn vrienden,
hun ziekte en eenzaamheid,
hun onmacht en hun falen,
maar ook hun honger naar U,
hun heimwee naar diep geluk.
Zorg voor hen.

Wij danken u voor uw wonderen onder ons,
wij vertrouwen ons aan u toe,
want Gij zijt toch onze Vader. Amen.

(naar een gebed uit de H. Geestkapel in Harent)

Gesprek:

- wat houdt onze groep aaneen?
- zijn er leden, die we te weinig betrekken?
- wie nodigen we speciaal uit voor een volgende activiteit?

K waarde

De K-waarde van een huis is een mate waarin het gebouw via ramen en deuren, muren en dak warmte verliest.

Hoe lager de K-waarde, hoe beter het gebouw geïsoleerd is.

Volgens sommige critici is de K-waarde in onze beweging te laag.

Onze afdelingen en werkingen zijn goed geïsoleerd, alhoewel we de deur openzetten komt er niemand meer bij. Tezelfdertijd ontsnapt de warmte uit onze bijeenkomsten en veel herkenbare christelijke tekens vallen er niet meer te vinden.

Volgens andere is de K-waarde soms te hoog.

Want in naam en traditie nog altijd christelijk.

In mensen en netwerk nog nauw verbonden met parochie en kerkgemeenschap.

Onze K-waarde is volop in evolutie

Meer dan 50 jaar seculiere evolutie gaat ons als sociale beweging niet voorbij.

We staan immers volop in het samenleven tussen mensen.

Onze K-waarde krijgt een nieuwe invulling.

Hoe willen we de volgende 50 jaar geïnspireerd blijven?

En wie nodigen we uit tot dat gesprek? Alleen kerkgangers?

De K-waarde van de beweging ligt in haar geschiedenis en traditie met het Evangelie als inspiratie en motor doorheen de geschiedenis.

De K-waarde ligt in de mensen en hun netwerk, velen zijn ook vandaag gedreven door een Bijbelse beweging, kritisch verbonden met een kerk in beweging.

De K-waarde ligt ook in de toekomst en in de inhoud.

De rol van religie en spiritualiteit is niet weg te denken uit onze samenleving.

Nieuwe godsdiensten en vormen van spirituele voeding dienen zich uitdrukkelijk aan.

Ook de kerk is nog steeds een belangrijke maatschappelijke speler.

De K-waarde ligt vooral in de boodschap van het evangelie. Dat is en blijft een oproep aan onze beweging:

Hoe kunnen we een samenleving solidair organiseren zodat we als gelijke mensen, broers en zussen, kunnen zijn, kinderen van God.

De uitdaging ligt vandaag en morgen in het gesprek over welke waarden ons als mensen motiveren in deze beweging. Hoe blijven we samen maatschappelijke stroming maken? Hoe bieden we mensen de kracht om tegen de stroom in te varen?

Tegen de stroom wil ook zeggen, zoekend naar de bron:

Wie of wat inspireert jou in dit (vrijwilligers-)werk?

Misschien werk jij vanuit een andere bron mee aan hetzelfde project.

Samen zorg dragend voor sociale beweging en een 'betere wereld'.

Meer rechtvaardig, duurzaam en democratisch.

Samen werk makend van een warme samenleving, maar niet geïsoleerd van wat er in de wereld gebeurt.

Jan Kint

Gesprek: wat is voor jou de K-waarde van onze werking?

Gevangen in rijkdom

We zitten er middenin:
de overvloed van elke dag en alsmaar meer,
onze TV wordt een home-cinema,
onze badkamer een wellness-centrum,
onze keuken een kookeiland voor voorbereide plat-préfères,
onze auto een 4x4 cocoon met voorgeprogrammeerde routes,
ons dak een privé-energiecentrale,
onze welvaart werd luxe.
Maar het geluk bleef steken.
Vandaag voelen we ons teveel gestrest, opgejaagd,
soms zelfs bedreigd.
Misschien willen we vooral meer tijd:
tijd voor ons gezin, onze partner en kinderen,
tijd voor mensen rondom ons, voor inzet en solidariteit,
tijd voor onszelf om tot onszelf te komen.

Vandaag is onze ballingschap misschien wel onze rijkdom.
Gevangen in rijkdom.
Kunnen we loskomen van de hang naar steeds meer consumptie?
Kunnen we die verdrukking in vraag stellen?
Honderden jaren menselijke ervaring
weerspiegeld in dikke boeken van de Bijbel
tonen dat daar waar mensen wegtrekken
op zoek naar nieuwe vrijheid
ze een sterke bondgenoot hebben:
'ik zal er zijn'

Jan Kint

Gesprek:

Vanuit Wereldsolidariteit zijn mensen mee gegaan naar Indonesië of naar Guatemala: kunnen we hen uitnodigen voor een uitgebreider gesprek?

Werkers van het elfde uur Mat. 20, 1-16

Het samenlevingsmodel waar we voor opkomen, is geënt op een evangelische visie.

Vanuit zo een denken geeft de eigenaar van de wijngaard hetzelfde zilverstuk aan de werkloze dagloner die maar één uur mee plukte, als aan de dagloner die heel de dag op post kon zijn. ‘Ben je boos omdat ik goed ben?’ Ook wij vinden dat mensen hoopvol moeten kunnen opstaan uit hun doorgezakte positie, om niet werkloos en zonder inkomen de avond af te wachten op het overvolle plein van ‘werkloze dagloners’. Het gaat hier niet om utopieën, maar om basisrechten!

[1] Het is met het koninkrijk van de hemel als met een landheer die er bij het ochtendgloren op uittrok om dagloners voor zijn wijngaard te zoeken. [2] Nadat hij met de arbeiders een dagloon van een denarie overeengekomen was, stuurde hij hen naar zijn wijngaard. [3] Drie uur later trok hij er opnieuw op uit, en toen hij anderen werkloos op het marktplein zag staan, [4] zei hij ook tegen hen: ‘Gaan jullie ook maar naar de wijngaard, de betaling zal rechtvaardig zijn.’ [5] En ze gingen erheen. Rond het middaguur ging hij er nogmaals op uit, en drie uur later weer, en handelde als tevoren. [6] Toen hij tegen het elfde uur van de dag nog eens op weg ging, trof hij een groepje dat er nog steeds stond. Hij vroeg hun: ‘Waarom staan jullie hier de hele dag zonder werk?’ [7] ‘Niemand wilde ons in dienst nemen,’ antwoordden ze. Hij zei hun: ‘Gaan jullie ook maar naar de wijngaard.’ [8] Toen de avond gevallen was, zei de heer van de wijngaard tegen zijn rentmeester: ‘Roep de arbeiders bij je en betaal hun het loon uit. Begin daarbij met de laatsten en eindig met de eersten.’ [9] En zij die er vanaf het elfde uur waren, kwamen naar voren en kregen ieder een denarie. [10] En toen zij die als eersten waren gekomen naar voren stapten, dachten ze dat zij wel meer zouden krijgen. Maar ook zij kregen ieder die ene denarie. [11] Toen ze die in handen hadden, gingen ze bij de landheer hun beklag doen: [12] ‘Die laatsten hebben één uur gewerkt en u behandelt hen zoals u ons behandelt, terwijl wij het onder de brandende zon de hele dag hebben volge-

houden.’ [13] Hij gaf een van hen ten antwoord: ‘Beste man, ik behandel je toch niet onrechtvaardig? Je hebt toch ingestemd met het loon van één denarie? [14] Neem dan aan wat je toekomt en ga. Ik wil aan die laatsten nu eenmaal hetzelfde betalen als aan jou. [15] Of mag ik met mijn geld niet doen wat ik wil? Zet het kwaad bloed dat ik goed ben?’ [16] Zo zullen de laatsten de eersten zijn en de eersten de laatsten.’

Gesprek: Bij het verhaal van de arbeiders van het elfde uur.

1. Iedereen van de groep mag zich een figuur uit het verhaal kiezen. Het is de bedoeling dat iedereen de rol van deze figuur gaat spelen. Laat iedereen vrij in de keuze.
2. Iedereen vertelt wie hij is, hoe hij zich voelt, wat hij denkt...
3. Als iedereen aan het woord geweest is, mogen de spelers vragen stellen aan iemand anders uit de groep.
4. tekst:

Ik geloof...

Ik geloof in de werkers van het eerste uur.

Zij houden Gods verhaal gaande onder de mensen.

Ik geloof in de werkers van het derde uur.

Mensen met een lange adem en een taai vertrouwen.

Ik geloof in de werkers van het zesde uur.

Mensen die in de drukte van het leven
plaats maken voor God.

Ik geloof in de werkers van het negende uur.

Mensen die zich zonder slag of stoot
door God hebben laten vinden.

Ik geloof in de werkers van het elfde uur.

Zonder hen raakt Gods droom nooit af.

God, U gelooft in de werkers van het eerste, het derde,
het zesde, het negende en het elfde uur.

Ons allen hebt U uw droom in handen gelegd.

Peter Dhondt, Maldegem

Gebed van een werkloze

God, het is soms moeilijk
zo maar thuis te zitten zonder werk.
Ik had zo'n grote dromen
en heb uren besteed aan school en studie.
Mijn toekomst lijkt nu een donkere wolk te zijn.
Bezorgd en lusteloos wil ik U dit vertellen.
Gij hebt mij nochtans zoveel gegeven om te werken.
Laat mij wegen vinden waarlangs ik
mijn tijd en mijn talenten zinvol kan besteden.
Geef ons mensen die zoeken een uitkomst,
daar waar geen licht meer schijnt te zijn.

Uit: campagne WZZ '94, het kan ook anders... werken

Mensen hebben mensen nodig

Mensen hebben mensen nodig
om elkaar te dragen,
om elkaar tot leven te brengen.

Mensen hebben mensen nodig
om voor elkaar op te komen,
om samen te werken,
aan welzijn en geluk.

Mensen hebben mensen nodig
om te laten zien wie U bent:
God van liefde,
God van gerechtigheid.

Wek dan die kracht in ons,
doe die liefde ontvlammen,
die ons omkeert naar elkaar,
die ons doet zorgen voor elkaar.

Dat wij U liefhebben,
dat wij onze naaste beminnen,
dat wij onszelf kunnen liefhebben.

Om zorg, bidden wij,
zorg die liefdevol is,
zorg die aandachtig is,
zorg die ondersteunt,
zorg die beschermt.

Om zorgzame mensen,
bidden wij,
mensen die iedere mens waarderen,
mensen die onopvallend zorgen,
mensen die een ander niet kleineren.
mensen die trouw zijn.

Voor mensen in zorgen, bidden wij,
mensen die geen houvast kunnen vinden,
mensen die dag en nacht tobben,
mensen die zich verlaten voelen,
mensen die zoeken om hulp.

Voor elkaar, bidden wij
dat we elkaar dragen,
dat we zorgen voor elkaar,
dat we zorg hebben om elkaar.

Heer onze God,
geef ons ogen die meer zien
dan het uiterlijke.
Geef ons een hart dat open
staat voor iedere mens.

Geef ons een mond die woorden
spreekt van vergeving en hoop.
Geef ons handen die delen met
hen die tekort komen.

Open, God, ons hele bestaan
en geef ons het water waarvan
we geen dorst meer zullen krijgen.

Uit: 'Bidden bij het ouder worden',
Marinus Van den Berg

Advent is

Leven is:

blijven hopen,
blijven geloven,
blijven stappen.

Christen zijn is:

blijven samen komen,
blijven bidden, zingen,
blijven lezen uit de oude Bijbelteksten.

Kerk zijn is:

blijven vernieuwen,
blijven open staan voor de wereld,
blijven meewerken aan gerechtigheid en vrede.

Advent is:

gebogen mensen verlichting schenken,
gebukte mensen oprichten,
gevangen mensen bevrijden.

Ga dan deze week
met meer stilte en bezinning.
Ga dan deze week
met meer zorg voor de naaste.
Ga dan deze week
meer met Jezus in je gedachten.

En voel in jou
het wonder van een nieuwe geboorte.

jpv

De advents- kerstverhalen bij Lucas

Ouders met hun kinderen verzoenen,
aan zondaars vergeving schenken.
Heersers hun vermogen tot brutaliteit afnemen,
geringen verheffen door erkenning van hun waardigheid,
rijken niet meer zichzelf belonen maar rechtvaardig worden
belast.
Dat is de samenleving en de godsdienst,
die Jezus voor ogen stond.

Licht brengen aan mensen en volkeren in duisternis,
het juk van kwetsuren en schuldgevoelens wegnemen.
Nabij zijn bij mensen in de schaduw van hun dood,
mensen en volkeren op de weg van de vrede zetten.
Dat is de menswording, die Jezus wou.

Bij de geboorte van Jezus, volgens Lucas,
kondigt een engel
een humaan en maatschappelijk programma aan:
de droom van Jezus over mens en wereld,
komt van 'uit den hoge' en is voor alle mensen bestemd.

Johannes de Doper maakt er meteen werk van.
Maria zingt het uit in haar Magnificat,
Zacharias in zijn Benedictus.
Dit is groots, dit is goed nieuws:
Geloof buigt niet voor de machten van de wereld,
herders zijn de eersten die het begrijpen
en in beweging komen.
Vrouwen spelen een uiterst belangrijke rol,
van bij de geboorte tot onder het kruis.

In zo'n verhalen herkennen mensen
zich 2000 jaar later nog:
Kerstmis nog steeds actueel...

jpv

Kerstverhalen, als terugblik op Jezus' leven en optreden

Het beeld van de stal: je leefde vrij,
vrij van bezit en bezetenheid.

Het beeld van de herders: je was toegankelijk,
toegankelijk voor mensen in de marge.

Het beeld van de zingende engelen,
je leven was een hemels lied,
een lied over gerechtigheid en liefde zonder voorwaarden.

Het beeld van de drie wijzen: je leefde ontvankelijk,
ontvankelijk voor de wijsheid van vreemdelingen.

Het beeld van de vlucht naar Egypte:
je leefde met tegenkating,
tegenkating van leiders meer met eigen macht begaan.

Het beeld van de kindermoord:
je ondervond in eigen leven geweld,
het genadeloze geweld van de bange macht
en de wispelturige massa.

Het beeld van je geboorte: geen viersterren kraamkliniek,
geen geboortelijst, geen select privé doopfeestje,
geen veilige burgerlijke opvoeding.

De kerstverhalen over je geboorte zeggen meer over je leven
en optreden dan over je historische geboorte: je zorg voor
vrijheid en gerechtigheid, liefde zonder voorwaarden,
weerbaarheid tegen tegenkating en geweld, aandacht en
ontvankelijkheid voor mensen in de marge van de samenle-
ving, voor vreemdelingen die van ver komen voor het buiten-
gewone geluk bij gewone mensen en dingen.

Laten we herboren worden en leven zoals jij.

**Waar Jezus tot zijn recht komt...
zal gerechtigheid toenemen**

Een weduwe.
Ze geeft haar meel en olie.
Ze geeft haar laatste brood.
En wij?

Een arme weduwe.
Ze geeft toch nog twee penningen.
En wij?

Weggeven wat we broodnodig hebben.
Aan anderen geven wat we zelf graag hebben.
Kunnen we het soms?

Afzien van datgene waar we zelf recht op hebben.
Over onze grenzen gaan in de liefde.
Lukt het ons nu en dan?

Wees niet ongerust,
ik draag zorg voor jou, garandeert Jezus ons.

Kom, we verleggen onze grenzen.
We volgen het voorbeeld van de twee weduwen.

jpv

Lege drugsspuiten neergelegd in een doopvont...

Een doopvont in een oude kerk
in een sobere, stille ruimte.
Water als symbool van vernieuwing:
het oude leven afgelegd,
voortaan in het spoor van het evangelie.

Een doopvont in een oude kerk:
met de kracht van Jezus' Geest
voortaan volop leven voor mensen, voor de wereld.

In de doopruijnte staat ook nog een Piëta.
Zou er een verband kunnen zijn? Misschien dit?
Zoals Maria haar gestorven zoon draagt,
zo dragen gedoopte christenen hun medemensen.

In het doopwater trekken vier lege drugsspuiten de aandacht.
Een schok die tot nadenken stemt.
Niet wegens schending van heilige ruimte.
Wel omwille van het contrast tussen toen en nu,
tussen twee levenssferen, tussen droom en werkelijkheid.

Lege drugsspuiten neergelegd in een doopvont...
Is het een metafoor voor onze tijd?
Als er voor ons geen rol meer is,
als we de weg niet meer vinden in het labyrint
van deze moderne tijd, dan verdoven we ons maar:
niet meer figuurlijk met religie maar letterlijk met opium.
En we doen het niet toevallig op deze gewijde plek:
voor ons geen toekomst meer,
geen draagkracht meer van gemeenschap,
geen geloof meer in opstanding vanuit Water en Geest.

We kiezen voor de dood,
voor een leven ver weg van die ondraaglijke eenzaamheid.
Misschien wacht Maria daar op ons.
Ze droeg toen toch ook haar dode zoon. jpv

In het licht

Het licht zelf is niet zichtbaar.

De stralen van de zon verlichten de maan,
maar het hele traject dat afgelegd wordt door het licht
verschijnt als donker,

omdat er niets is waarop de stralen vallen.

Het licht woont in de afstand van de dingen.

Het licht moet de dingen kunnen beschijnen op afstand en
rondom.

Door in de afstand van de dingen, van jezelf te gaan staan,
kan je leven in het licht.

Dingen worden zichtbaar in het licht.

Dingen worden anders door de wijze van belichting.

Dingen worden nieuw in het licht.

In welke staat van belichting leef je nu, werk je nu?

In welke staat van verlichting ben je nu, vertoef je nu?

Bewust worden, is licht laten vallen op de dingen, op jezelf.

Ommekeer van leven begint met licht te laten schijnen op je
leven, op jezelf.

De materiële werkelijkheid wordt bepaald door de belichting
ervan.

De mens wordt bepaald door het licht dat op hem valt.

Ook de mens is voor de medemens bepalend door het licht
dat hij uitstraalt.

Welk licht laat je vallen op de wereld, op je naaste?

Met welk licht belicht je het leven van anderen, van jezelf?

Gaande in het licht blijf je op de weg.

In het licht vind je weer de weg.

Het licht kan de dingen doorschijnen, doorlichten.

Het licht brengt de dingen tot klaarheid,
tot waarheid, tot liefde.

jpv

Damiaan en priester Daens

Verdrukte mensen opzoeken.
Verborgten onrecht blootleggen.
Zo deed Damiaan, ginder ver. Zo deed Daens, hier dichtbij.

Verzet tegen onverschilligheid en onbegrip.
Niet bezwijken onder druk en tegenkanting.
Zo deed Damiaan, ginder ver. Zo deed Daens, hier dichtbij.

Menselijke ellende, metterdaad aangepakt.
Uitsluiting van mensen, structureel bestreden.
Zo werkte Damiaan. Zo werkte Daens.

Het is nu aan ons vandaag.
In eigen leefkring oor en oog te hebben
voor verborgen onrechtvaardigheid.
Op politiek vlak trouwe inzet
voor blijvende sociale zekerheid.

Doorgaan met het beste uit onze christelijke traditie.
Doorgaan met al onze eigen kracht
én met de kracht van ons geloof:
kracht groter dan onze eigen kracht.
Dat wij het kunnen, het durven, het doen.
In het spoor van Damiaan. In het spoor van Daens.
Evangelie en kerk voor de sociale strijd vandaag.
Humaniteit en sociale cohesie
voor een verenigde wereld vandaag.

Laat dit onze zending zijn op deze plek van herdenking,
in dit moment van herinnering. Amen.

jpv

Parochie vandaag?

Geen volle kerk meer.
Geen zee van medewerkers meer.
Geen priester voor één parochie meer.
En toch. Dit is niet het einde maar eerder een overgang.
Want ook een minderheid kan gezag uitstralen.
Nieuwe medewerkers zijn te zoeken en te vinden.
Een pastoor met meerdere parochies kan meer delegeren.

Dit is het uur van de moed.
Dit is de tijd van doorgaan op innerlijke kracht.
Dit is het moment van geloof in goddelijke belofte.
Zie, ik maak weer iets nieuws.
Zie, ik roep weer mensen samen.
Zie, ik zend nieuwe gidsen en trekkers.

Waar mensen in gebed en viering blijven samenkomen,
gaat kerk voort.
Waar christenen blijven getuigen
van ‘het evangelie levensnabij’
en van ‘het leven evangelie-nabij’,
gaat het Jezusverhaal verder.
Waar gelovigen blijven samenkomen
met zorg voor hun naaste dichtbij en veraf,
gaat kerk door.

Kom, broeders en zusters,
vernieuw jullie geloof. Versterk jullie hoop.
Geef elkaar jullie liefde.
Dat we elkaar vinden.
Dat we gaan met ‘de kracht van gelovigen samen’.
Dat we eenheid zoeken in verschil.
Dat onze parochie mag doorgaan.
Daarvoor bidden we in deze viering.

jpv

Zoals vallende sterren...

Wie zelf broosheid kent
is beschermd tegen zichzelf.

Wie zelf onzekerheid toelaat
schendt de kwetsbaarheid van de ander niet.

Wie het licht weet op te vangen van de Zon
geeft richting en troost als de maan.

Mensen die medemensen verduisteren,
hun licht is kort van duur.
Ze verdwijnen in het niets
zoals vallende sterren.

jpv

Licht is zoals liefde

Licht
overkomt ons.
Liefde
overkomt ons.

Licht
trekt ons uit onszelf.
Liefde
trekt ons uit onszelf.

Licht
brengt ons bij de ander.
Liefde
brengt ons bij de ander.

Licht
verdraagt geen onrecht.
Liefde
verdraagt geen onrecht.

Licht
wortelt in liefde.
Liefde
wortelt in licht.

Licht is zoals liefde.
Liefde is zoals Licht.

jpv

Gij geeft ons een nieuwe toekomst

Kan de wereld zonder zingeving?
Kan een mens zonder innerlijke bezieling?
Wel wees dan hoopvol.

Kan een toekomst zonder godsdienst?
Kan een land zonder kerkgemeenschappen?
Wel wees dan hoopvol.

Kan een kerk zonder vernieuwing?
Kan een traditie zonder nieuwe gestalten?
Wel wees dan hoopvol.

Kan een nacht zonder nieuwe dag?
Kan vandaag zonder morgen?
Wel wees dan hoopvol.

Hoop kan zonder wanhoop.
Geloof kan zonder angst.

Nieuwe wijn kan in nieuwe zakken.
Nieuwe wegen wijzen een nieuwe kerk.

Gelovigen willen niet zonder God.
God kan niet zonder volk.

Gij geeft ons een nieuwe toekomst.
Gij schenkt ons nieuwe trekkers en gidsen.

Gij,
ga met ons mee in wel en wee.

jpv

Nooit iets anders dan...

Bij het einde van de beroepsloopbaan

Na al die tijd...

Met herinneringen beladen en getooid...

Er is geen plaats om te blijven...

Weggaan...

Verder...

Wijzer geworden...

Bestemming klaarder dan ooit?

De reis naar binnen...

Met niets anders dan:...

Stiller, met steeds minder woorden...

De dingen herschikt tot teken...

De dingen laten tot taal...

Breng me naar waar: ...

Altijd verder...

Bestemming nooit bereikt...

Ik ga rustig-onrustig voort met leven...

Ik heb nooit naar iets anders getracht dan: ...

Dat punt dat uit wandelen gaat...

Al-tijd...

Altijd nieuw...

Nooit oud...

Nooit iets anders dan: ...

jpv

Een vest van 600 euro

Of ik thuis aan tafel ook met mijn jas aan zit te eten. Dat wilde hij weten, de idioot.

‘Thuis zijn er geen dieven’, heb ik hem gezegd.

En dan is hij helemaal uit de bol beginnen gaan. Een rode kop en trillende handen.

Dat is tot een eind voorbij zijn twintig jaar naar school geweest, maar dat bibbert als een versleten grasmachine als het zich begint op te winden.

En dat er in de gang kapstokken zijn om jassen aan op te hangen.

Dat zei hij ook. Enfin, dat riep hij.

‘Ik ga die vest absoluut niet laten stelen. Ik denk er nog niet aan.’

Ik heb het hem nog eens, en heel kalm, gezegd.

‘Ik wil niet dat er tijdens mijn lessen iemand een jas draagt of een pet op heeft; een heel klein beetje beschaving moet mogelijk zijn.’ Zijn stem begon te piepen.

Kilo Kolos, hij heet zo omdat zijn vader een Griek van Kreta is en omdat hij een kop heeft als een Giant Burger, zette natuurlijk direct zijn Red Bullklak op zijn pinnekshaar. En ik zag de Lonsdale van Spike Nike ook al boven water komen. Maar Het Engels Kieken deed alsof hij die Red Bullklak en die Lonsdale niet zag en hij bleef alleen mij, en mij alleen, straal in het gezicht kijken.

‘Die jas uit. Nu direct. En ga hem in de gang aan een kapstok hangen.’

Zijn stem piepte en het stukje tussen zijn bovenlip en zijn neus begon te blinken.

Logisch dat ze hem ooit Het Engels Kieken zijn gaan noemen. Hij heeft nog chance dat ze hem geen ergere bijnaam hebben gegeven.

‘Ik zou wel zot zijn om die vest in de gang aan een kapstok te gaan hangen, die vest heeft meer dan zeshonderd euro gekost.’

Het Engels Kieken stond vijf seconden met zijn mond vol tanden en dan zei hij, ongelofelijk venijnig: ‘Een vest van

meer dan zeshonderd euro, meneer Verstraeten, maar ondertussen is uw schoolgeld nog altijd niet betaald...

Ineens kon ik er niet meer tegen. Omdat het een niets met het ander te maken heeft. En vooral omdat ik het vals en laf vind dat hij mij kleineert in die klas terwijl al die anderen erbij zitten. Wat heb er trouwens mee te maken dat mijn schoolgeld niet betaald is? Ik heb er ten andere absoluut niet om gevraagd om naar school te gaan. En ik heb er ook niet om gevraagd om een moeder te hebben die nooit geld heeft. En zo zou ik nog een paar kleinigheden kunnen opnoemen.

‘Als ik die vest hier binnen absoluut niet aan mag houden, dan zal ik er mee gaan buiten staan.’

En ik stond recht.

‘Ge blijft zitten!’ Eerst zegt hij dat ik die vest aan de kapstok moet gaan hangen en dan zegt hij dat ik moet blijven zitten. Ook een rare kronkel.

‘Ontploft,’ heb ik gezegd en ik ben buitengestapt.

Juist toen ik de deur opentrok begon de Nokia van Kilo Kolos lawaai te maken. Zijn nieuwste tune. Iets kei-onnozel van Turner. Kilo Kolos is absoluut zo zot als een achterdeur.

‘Verstraeten, kom terug en ga zitten! Kinapoulos, zet die pet af en doe die gsm uit! Achmed, stop dat colablikje terug in uw boekentas!’

Het Engels Kieken stond te krijsen als een volwassen big.

Ik trok de deur achter mij dicht en ik hoorde hoe de hele benede begon te juichen alsof ze op een voetbaltribune zat. Het Engels Kieken kon het vergeten om les te geven.

Ik heb lang in de stad rondgelopen. In de buurt van het Sint-Jansplein. Omdat ik weet dat mijn pa daar ergens woont.

Mijn echte pa.

Niet die onnozele paljas van een Kevin waar mijn ma nu mee samen is en die haar verplicht heeft om zijn naam in het midden van haar tiet te laten tatoeëren. Juist onder haar tepel.

Met een roos boven haar tepel. Ik zou het zagezegd niet mogen weten maar ik weet het toch.

En tegelijk mag ik van dat postuur absoluut geen piercing laten steken omdat ik nog maar een snotaap zou zijn. Ik moet maar eens terugkomen als ik zestien jaar ben.

Dat heeft hij gezegd, de paljas. Zestien jaar..., dat is nog dik twee jaar wachten.

Er was absoluut niks te beleven in de stad. En ik stond op het punt om toch maar naar huis te gaan toen ik mijn pa zag zitten in een redelijk loze kroeg recht tegenover die belachelijke nieuwe bibliotheek die ze daar aan het Koningspleintje hebben neergepoot. Een visbak vol freaks.

Hij zat daar alleen aan een tafeltje in die kroeg, mijn pa. En dus ben ik maar naar binnen gegaan.

‘Ha, kameraad zestig,’ zei hij. Mijn pa zegt altijd ‘kameraad zestig’ tegen mij. Ik weet ook niet waarom.

‘Is ‘t geen school vandaag?’ Zogezegde volwassenen denken altijd aan hetzelfde.

‘Ik ben buiten gevlogen.’ Ik weet absoluut niet waarom ik dat zo zegde.

‘Buiten gevlogen!? Wat hebt ge nu weer uitgestoken?’

‘Niks. Absoluut niks. Ik ben buiten gevlogen omdat mijn schoolgeld niet betaald is.’

‘Godverdomme, en heeft uw ma u daarom naar hier gestuurd. Om hier onder mijn ogen een beetje de sukkelaar te komen uithangen.’

‘Mijn ma heeft mij helemaal niet gestuurd. Ze zou absoluut kwaad zijn als ze wist dat ik met u sprak.’

‘Dan is het goed,’ zei hij, ‘Zet u neer, kameraad, en drink iets.’

Ik heb eigenlijk altijd goed met mijn echte pa door één deurgat gekund.

‘Cola?’ vroeg hij. Ik knikte.

‘Cola,’ zei hij tegen de neger die achter de toog stond.

En op dat moment kwam er een vrouw het café binnen. Een blonde stoot van hier tot ginderachter. Ze had een caddy bij waar kolossaal veel Aldi-zakjes aan hingen en waar een kleine in zat. ‘Dat is nu uw broer,’ zei mijn pa en hij wees naar die kleine in die caddy.

Een bleitsmoel en een tutter in zijn kop. ‘Onze Marco’

De blonde vamp stond mij van boven tot van onder te bega-
pen.

‘Is dat nu dat ongelukske waar al ons geld naartoe gaat?’ zei ze.

‘Sjoeke, ge gaat niet beginnen. Onze Davy is hier niet gekomen om ambras te maken,’ zei mijn pa. ‘Het zou er nog moeten bijkomen,’ zei zij. En ze ging zitten en ik kon zien dat ze een roze slip aan had. En haar beha was zwart. Klinkt het niet, dan botst het.

Ze vroeg een Ice Tea en ze stak een sigaret in haar kop. En ze begon direct te zagen tegen onze pa. Dat ze maar de helft van haar lijstje had kunnen kopen want dat alles veel te duur was. ‘En ge had vijftig euro,’ zei mijn pa. ‘Alleen al die zalf voor onze Marco zijn eczema kost tweeëntwintig euro.’

En dus had ze geen shampoo kunnen kopen en alleen maar jonge kaas.

Er had zelfs geen snoepje voor ‘onze Marco’ afgekund.

Onze pa is van de klaver naar de biezen gelopen, dacht ik, toen ik die trezebees zo bezig hoorde.

‘Ik heb geen ezel die geld kan schijten,’ zei onze pa. En dat het ook niet op zijn rug groeit, het geld. ‘Het zou veel schelen als gij niet elke maand een fortuin moest geven aan de moeder van onze Davy-die-hier-niet-gekomen-is-om-ambras-te-maken.’ Dat zei zij. En ze trok aan haar sigaret. ‘Ge weet goed genoeg dat ik haar al drie maanden niet heb kunnen betalen,’ zei onze pa.

Ik wist ineens waarom het bij ons ma de laatste tijd weer zo dikwijls beeld zonder klank was.

‘Ze woont samen met die Kevin die vroeger nog in de Zillion heeft gewerkt. Ik heb ze zelf samen gezien. Ik zie geen reden waarom gij haar nog zoudt moeten betalen.’ Ze duwde haar sigaret waar ze nog maar twee keer aan getrokken had, uit. En ze keek naar mij alsof ik een pissijn was.

‘Het zal daarom zijn dat onze Davy zijn schoolgeld niet betaald geraakt. Hij is verdomme buiten gevlogen.’ Ik voelde heel mijn kop rood worden terwijl onze pa dat zei.

‘Zijn schoolgeld niet betaald..., zijn schoolgeld niet betaald..., maar hij zit hier wel met een frakske aan dat volgens mij meer kost dat heel dat bestaansminimumleefloon van u. Ik heb ook ogen in mijn kop.

‘Dat wijf is nog gortiger dan het Engels Kieken en de Kevin van ons ma samen.

Ik kon absoluut niet anders dan rechtstaan en vertrekken want ik voelde dat ik zou gaan als een klein kind. Ik heb mijn cola laten staan en ik ben met mijn lippen op elkaar de kroeg buiten gestapt. En ik heb de tirret van mijn vest tot tegen mijn kin dichtgetrokken.

Ik hoorde onze pa nog zeggen: ‘Allez, jongen, kameraad zestig...’

Het is erg als ge compassie met uw eigen echte pa hebt.

Ik ben op de tram gestapt en ik ben direct naar die school op de Leien gereden. Ik ben er zonder op- of omkijken binnengestapt en ik ben naar de gang op de eerste verdieping gegaan. Ik heb die belachelijke vest terug aan dezelfde kapstok gehangen waar ik ze vorige week genomen had. Dat een arme mens nooit rijk kan worden, zelfs niet als hij tien miljoen heeft, dat dacht ik. Maar ik vond het direct zelf een belachelijke gedachte.

Erik Vlamincx

(Uit het boekje: Ik ben een oorbel van 2 euro)

Lied van Jezus en Judas

Ik zie de afstand
in jouw ogen.
Jij doet alsof ik niet besta.
Wij hebben zij aan zij gestreden.
Nu staan wij tegenover elkaar.

Het is te laat
om te bepalen
wie welke fouten heeft gemaakt.
De rechter heeft zich
teruggetrokken
en deze zaak
verjaard verklaard.

We hebben elk een kant gekozen:
Dat is de prijs van de gewoonte,
de val van vanzelfsprekendheid.
Jij ziet alleen nog
wat je zien wilt
als je naar mij kijkt.

Het is misschien
de loop der dingen.
Want elk vuur
wordt ooit uitgeblust.
Ik voel hoe wij
elkaar ontwijken.
Wij wachten op
de Judaskus.

Stef Bos

Egeltjes

In de zomer kwam er een heel gezin van egels in het bos wonen. Het was warm en de egels speelden de hele dag onder de bomen. Ze vingden vliegen, ze stoeiden op het veld aan de rand van het bos, en 's nachts sliepen ze op het mos. Op een dag zagen ze de eerste bladeren vallen. Het werd herfst. Ze renden de vallende bladeren achterna. 's Nachts werd het nu wat frisser en daarom sliepen ze onder de dode bladeren. Toen werd het winter en het werd nog kouder. Er lag sneeuw op de bladeren en ijs in het beekje. De egels rilden van kou de hele dag lang en 's nachts deden ze geen oog dicht, zo koud hadden ze het. Op een dag besloten ze dicht bij elkaar te kruipen om zich zo te verwennen. Maar dat was geen succes: met hun stekels deden ze elkaars neus en poten lelijk pijn! Vlug renden ze bij elkaar uit de buurt. Uit pure kou kropen ze weer dicht bij elkaar, maar weer bezeerden ze hun snuitjes. Telkens als ze dicht bij elkaar wilden gaan zitten, hadden ze hetzelfde probleem. 'Toch moeten we een oplossing vinden!' zegden ze tot elkaar. 'Alle dieren gaan in de winter dicht bij elkaar zitten om warm te blijven; vogels, konijnen en mollen. Dicht tegen elkaar houden ze de koude weg.' En dus probeerden ze het nog eens. Heel voorzichtig, beetje bij beetje, schuifelden ze dicht bij elkaar. Elke avond een beetje dichtter. Om het warm te hebben, zonder elkaar pijn te doen, lieten ze hun stekels zakken. Stilaan vonden ze eindelijk de goede afstand van elkaar. De koude wind deed hen niet meer. Ze konden weer slapen, lekker warm tegen elkaar.

Nicole Fabre uit: *Il était une foi*, Pire e.a., Editions CRJC, Liège, 1996

In tijden van twijfel wijst de man van Nazareth de weg

Er was in die tijd van groot gelijk
weinig geluk voor klein gehouden mensen.
Er werd vooral het zwijgen opgelegd.
Er was uitsluiting en er niet bij horen.
Toen kwam de man van Nazareth.
Hij sprak en deed wat hij zei.
Er viel met iedereen te praten.
Hij trad in dialoog en sprak
een woord van redding,
voor wie ziek was door het verleden.
Hij ontmoette mensen die anders waren.
Hij ontdekte ze als voorbeeld van naastenliefde,
als bron van wijsheid wanneer hij uitgeput was.
Er waren geen minder gelovigen.
Er viel bij iedereen te leren.
Deze man van Nazareth werd even het zwijgen opgelegd,
omdat hij radicaal koos voor dialoog tegen het groot gelijk in.
Deze man van Nazareth ging door vanuit de diepe dialoog
met meer dan een God, met een Vader, die liefde brengt.
Nog zijn er machtige leiders die hun eigenheid bepalen en
daardoor te veel uitsluiten.
Nog zijn er mensen met een andere eigenheid, met een radi-
cale keuze voor dialoog.
Nog zijn er mensen, die weten dat de diepste kracht
moet aangesproken worden om het vol te houden.
Nog zijn er mensen die alles samen doen.
Nog zijn er mensen die het volhouden en doen wat hij zei.

Luc Vandenabeele

Wijsheden over geld

Gesprek: Kies een wijsheid hieronder, die je het meeste aanspreekt. Leg uit.

Aalmoezen die naar de hand ruiken, verliezen hun kracht.
Auteur onbekend

Nu ik eindelijk geld heb om een dure jurk te kopen, kan ik er niet meer in.
Annie M G Schmidt

Besteed uw geld goed, maar besteed uw tijd beter.
Elbert Hubbard

Nooit zeggen: Ik heb geen geld. Je moet altijd zeggen: Daar kan ik op het ogenblik nog geen geld voor vrijmaken.
Gerard Reve

Er zijn mensen die voor geld elke prijs betalen.
Auteur onbekend

Trouw niet om het geld, je kunt het goedkoper lenen.
Schotland

Geld is gevaarlijk, voor je het weet ben je aan het sparen.
Auteur onbekend

Hoe vaak ook blijkt dat geld niet gelukkig maakt, wij zijn altijd bereid om het nog een kans te geven.
National Enquirer

Er zijn belangrijker dingen in het leven als geld, maar zonder geld kan je die niet krijgen.
Harvey Kurtzmann

Ik kan mij niet permitteren mijn tijd te verliezen met geld te verdienen.
Louis Agassiz

Geld is niet alles in het leven. Er zijn ook nog cheques en kredietkaarten.

Auteur onbekend

Er zijn mensen die voor geld tot alles in staat zijn, zelfs tot een goede daad.

Ricarol

Mensen die denken dat tijd geld is, bemerken meestal pas op hun sterfbed dat hun tijd op is maar hun geld nog niet.

Alexander Pola

Met geld koop je wel geen geluk, maar toch iets dat er prachtig op lijkt.

Frans Verleyen

Ik hoef niet te zwemmen in het geld. Pootje baden is al genoeg.

Auteur onbekend

Wie zegt dat hij geld minacht, bedoelt natuurlijk het geld van anderen.

Fliegende Blätter

Als geld niet gelukkig maakt, geef het dan terug.

Jules Renard

Het geld heeft te veel goed gedaan om er kwaad van te zeggen; het heeft te veel kwaad gedaan om er goed van te zeggen.

Gavarin

Van je geld af geraken, gaat het snelst met gokken, het beste met computers, het leukste met vrouwen en het zekerste met juristen.

Auteur onbekend

Waar de muntstukken rinkelen, zwijgen de filosofen.

Servië

Geld maakt niet gelukkig, dat heeft het met armoe gemeen.
Simon Carmiggelt

De mensen laten liever in hun broek kijken dan in hun portefeuille.
Jef Rademakers

Op het einde van mijn geld heb ik altijd nog een stukje maand over.
Auteur onbekend

Naarmate de beurs smaller wordt, wordt het geweten breder.
Frankrijk

Tijd is geld, heet het. En toch wordt het meeste geld uitgegeven om de tijd te verdrijven.
Fliegende Blätter

Waarom hebben vrouwen geld nodig? Ze roken niet, ze drinken niet, ze gokken niet en vrouwen zijn ze zelf al.
Auteur onbekend

Tijd is geld, zei de ober, en telde de datum bij de rekening.
Auteur onbekend

Aan wie zal ik deze druiven geven?

‘Op een zekere morgen klopte een boer op de poort van een klooster. Toen Broeder Portier opendeed, reikte de boer hem een prachtige tros druiven aan.

‘Beste Broeder Portier, dit zijn de mooiste druiven uit mijn wijngaard. Het is een cadeau. ‘Hartelijk dank. Ik breng ze meteen naar vader Abt, die heel blij zal zijn met deze gift.

‘Nee, nee, ze zijn voor u’ Voor mij? Ik verdien zo’n mooi geschenk van de natuur niet’.

‘Altijd als ik aanklopte deed u open. Wanneer ik steun nodig had, omdat de oogst mislukt was door de droogte, gaf u mij iedere dag een stuk brood en een glas wijn. Moge deze tros druiven u een beetje van de liefde van de zon, van de schoonheid van de regen en het wonder van God brengen’.

Broeder Portier legde de tros voor zich neer en keek er de hele ochtend naar, vol bewondering: hij was werkelijk prachtig. Daarom besloot hij het cadeau door te geven aan vader Abt, die hem altijd met wijze raad had bijgestaan.

De abt was heel blij met de druiven, maar herinnerde zich dat een van zijn medebroeders ziek was en dacht: ik geef hem die tros, misschien brengt dat wat vreugde in zijn leven.

Maar de druiven lagen niet lang bij de zieke op de kamer, want deze dacht: Broeder Kok zorgt voor mij, hij geeft me het beste van het beste te eten. Ik weet zeker dat zoiets hem veel plezier zal doen. Toen Broeder Kok rond het middaguur de maaltijd bracht, gaf hij de druiven aan de kok. ‘Ze zijn voor u. Omdat u altijd in de weer bent met de producten die de natuur ons verschaft, zult u weten wat u moet doen met dit werk van God’.

Broeder Kok stond versteld van de schoonheid van de tros, en wees zijn hulpje op de volmaaktheid van de druiven. Zo volmaakt dat niemand ze beter zou weten te waarderen dan Broeder Koster, verantwoordelijk voor het bewaren van het

Allerheiligste Sacrament, en die door vele kloosterlingen als een heilig man gezien werd.

Broeder Koster gaf op zijn beurt de druiven cadeau aan de jongste novice, zodat deze zou kunnen begrijpen dat Gods werk aanwezig is in de kleinste onderdelen van de schepping. Toen de novice de druiven aannam, vloeide zijn hart over van de liefde voor de Heer, want nooit eerder had hij zo'n mooie tros druiven gezien.

Op hetzelfde moment herinnerde hij zich de eerste keer dat hij aangekomen was bij het klooster, en hij herinnerde zich de man die voor hem de poort had geopend en hem gastvrij ontvangen had.

Daardoor mocht hij nu leven in deze gemeenschap, bij deze broeders die de wonderen van God wisten te waarderen.

En zo bracht hij even voor het vallen van de avond de tros druiven naar Broeder Portier. 'Geniet ervan, want het overgrote deel van de tijd brengt u hier in uw eentje door'.

Broeder Portier begreep nu dat het cadeau echt voor hem bestemd was. Hij genoot van de smaak van elke druif en sliep gelukkig in. Zo werd de cirkel van geluk en blijdschap gesloten.'

Uit: De Zahir van Paolo Coelho

Wijsheden over armoede

Gesprek: Kies een wijsheid hieronder, die je het meeste aanspreekt. Leg uit.

Het zou niet slecht zijn mochten de armen de helft krijgen van het geld dat wordt uitgegeven aan studies over armoede.
Bill Vaughan

Velen zijn ontroerd bij het zien van armoede, maar vinden eerder hun zakdoek dan hun geldbeugel.
Auteur onbekend

Armoede is ongezonder dan ziekte.
Japan

Met de buik vol filosofeert men gemakkelijk over de armoede.
Georges van Acker

Armoede brengt volkeren tot revolutie en revoluties brengen het volk weer tot armoede.
Victor Hugo

Uitstalling van rijkdom is innerlijke armoede.
Frans Daels

Het is geen kunst om te zingen over armoede als je met één optreden zoveel verdient als een arbeider in een heel jaar.
Salvator Adamo

De grootste vervuiler op de wereld is de armoede.
Ghandi

Aalmoezen zijn stukjes pasmunt die rijken wegschenken van het deel dat ze de armen hebben onthouden.
Fritz Francken

Wijsheden over liefde

Gesprek: Kies een wijsheid hieronder, die je het meeste aanspreekt. Leg uit.

Zolang je van iemand houdt om zijn kwaliteiten is er niets ernstigs aan de hand. Maar als je hem begint te beminnen om zijn fouten, is er liefde in het spel.

Sacha Guitry

Door het geloof spreekt God, door de hoop helpt God, door de liefde geeft God.

R de Langeac

De beste geur is die van brood, de beste smaak is die van zout en de beste liefde is die van kinderen

Graham Greene

Je kunt geven zonder lief te hebben, maar je kunt niet liefhebben zonder te geven.

A Carmichael

Vrede begint met een glimlach en een glimlach is het begin van de liefde.

Moeder Teresa

Als we naar God zoeken, zegt de liefde: Langs hier.

Victor Hugo

Men doet het voorkomen alsof haat en liefde elkaars tegendeel zijn. Tegenover beide staat onverschilligheid.

Jan Greshoff

Het kwade ontstaat altijd daar waar de liefde tekort schiet.

Herman Hesse

Liefde ziet scherp, haat scherper, maar jaloersheid het scherpst, want zij is gelijk aan liefde plus haat.

Arabië

Kinderen hebben liefde nodig, vooral als ze het niet verdienen.

Harold Hulbert

Leugens doden de liefde, maar absolute oprechtheid doodt haar sneller.

Ernest Hemingway

Het kleinste wordt groot als je het met liefde doet.

Pater Damiaan

Wie heeft gezegd dat liefde blind is ? Zij is de enige die scherp ziet: zij ontdekt schoonheden waar anderen niets van merken.

André Frossard

Interessante initiatieven

- Tochten van Hoop in kansarme wijken: zie www.tochtenvanhoop.eu
- Inspiratiewebsite www.acw.be/zingeving
- Er is een nieuw bezinningsboekje van Welzijnszorg met uitgewerkte 'bezinningen voor verenigingen' beschikbaar. Te bestellen via www.welzijnszorg.be
- Wekelijkse (gratis) bezinningsmail rond armoede (einde sept. tot dec). Wens je deze mail elke week te ontvangen, geef dan een seintje aan pol.arnauts@compaqnet.be. De mail geeft een korte inspiratietekst weer + verwijst naar initiatieven en links, die eveneens de armoede willen bestrijden.
Afdelingsverantwoordelijken kunnen de mail ook gebruiken als basis om op hun beurt de leden van de afdeling op te roepen en er eigen initiatieven aan toe te voegen.

Interessante websites

www.acw.be
www.kav.be
www.okra.be
www.kwb.be

www.acv.be
www.cm.be
www.vlaamsevredesweek.be
www.wereldsolidariteit.be

www.kaj.be
www.pasar.be

Inhoud

Woord vooraf.....	2
Samen zijn doet ons deugd.....	3
Schenk ons bij een nieuw werkjaar	5
De ander - bij 4 oktober, feestdag Franciscus,.....	6
Allerheiligen en Allerzielen	7
Advent.....	8
Schuldbelijdenis.....	9
Voorbeden voor de CAB	9
Voorbeden.....	11
Gebed voor een gemeenschap	12
K waarde	13
Gevangen in rijkdom	15
Werkers van het elfde uur Mat. 20, 1-16.....	16
Gebed van een werkloze.....	18
Mensen hebben mensen nodig	19
Advent is	21
De advents- kerstverhalen bij Lucas	22
Kerstverhalen, als terugblik op Jezus' leven en optreden.....	23

Waar Jezus tot zijn recht komt...	24
Lege drugspuiten neergelegd in een doopvont...	25
In het licht	26
Damiaan en priester Daens	27
Parochie vandaag?	28
Zoals vallende sterren	29
Licht is zoals liefde.....	30
Gij geeft ons een nieuwe toekomst	31
Nooit iets anders dan... ..	32
Een vest van 600 euro.....	33
Lied van Jezus en Judas.....	38
Egeltjes	39
In tijden van twijfel wijst de man van Nazareth de weg	40
Wijsheden over geld	41
Aan wie zal ik deze druiven geven?.....	44
Wijsheden over armoede	46
Wijsheden over liefde.....	47
Inhoud	50

■■■■■■■ goed om weten

- soep op de stoep van Welzijnszorg: zie www.soepopdestoep.be
- startavonden Welzijnszorg:
 - 1 oktober: Zinnema in Anderlecht
 - 11 oktober: Zandloper in Wemmel
- (16 en)17 oktober: dag van de armoede met initiatieven in het Centrum van Brussel
- 20 december: Kersttocht KWB 'werk armoede weg'
- 5 april: pastorale namiddag over armoede

(tussen haakjes)
van en voor

cm

kaj

acv

kav

acw

kwb

okra

pasar

familiehulp

■■■■■■■ ziekenzorg cm